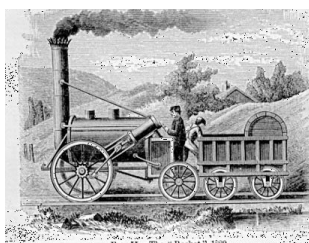

27 SEPTEMBER

1829

gör George Stephensons ånglok The Rocket den första framgångsrika passagerarresan.

1931

avskaffar Riksbanken guldmyntfoten, det vill säga Riksbankens åtagande att lösa in svenska sedlar mot en viss mängd guld.

1942

spelar Glenn Miller och hans band sin sista konsert innan Miller rycker in i lumpen. Det sker i Passaic, New Jersey.

1958

godkänner ett kyrkomöte riksdagens beslut att tillåta kvinnliga präster i Sverige.

1975

arkebuseras fem dödsdömda i Spanien anklagade för polismord av Francos fascistregim. Cirka 8 000 personer demonstrerar i Stockholm mot avrättningarna.

2008

är det 50 år sedan den svenska kyrkan beslutade ge kvinnliga präster rätt att prästvigas. Då vigdes de tre första kvinnliga prästerna under många protester. 2008 finns det 1500 kvinnliga präster vilket är 38 procent av den totala andelen präster i landet.

DAGENS NAMN

Dagmar härstammar från det slaviska Dragomir, som är en sammansättning av orden kär och fred. Antalet namnbärare är runt 11 400, omkring 5 000 har det som tilltalsnamn. **Rigmor** är ett namn känt bland annat från danska folkvisor och betyder den mäktiga mön. Antalet namnbärare är omkring 4 300, cirka 2 300 har det som tilltalsnamn.

Älskar friheten på hedarna

Johanna Kärrbrand kommer gående med tre hästar bakom sig. De följer hennes minsta manöver. Det ser imponerande lätt ut. Men tre hästar är inget märkvärdigt – till vardags delar hon och en kollega på ansvaret för 40 hästar.

Vi befinner oss på hästanläggningen Gauksmyri på nordvästra Island. Det är otillgängligt och ligger, precis som andra farmer på Island, ensligt, på gränsen till ödsligt. Men vackert.

● Svenskar i världen

Utsikten över de oändliga vidderna är unik. Islandshästar och får strövar i flockar fritt över vidderna. Hit har Johanna Kärrbrand från Kinna hittat. I två år har hon arbetat här som hästränare.

– Jag lever ett liv här, som jag har svårt att finna någon annanstans, säger hon och håller koll på hästarna som hon håller i.

De drar lite med huvudet och försöker nä ner till gräset. Men så fort Johanna buffar till dem står de stilla. Det är tydligt att de vet vem det är som bestämmer.

En liten isländsk fårhund kommer springande och tyr sig med lyckliga ögon till Johanna. Det är hennes lilla valp på åtta månader och det visar sig att den lilla följer Johanna med blicken vart än hon går.

– Jag har alltid längtat efter hund, och så fick jag en valp till min 22-årsdag av min sambo, berättar Johanna med ett stort leende.

Hon har hunnit med mycket, Johanna, trots sina unga år.

EFTER STUDENTEN VÅREN 2010 på frisörinjen på John Bauergymnasiet i Borås arbetade hon på Hemköp och på en restaurang i Kinna för att spara pengar. Sedan åkte hon och hennes syster på en tre månaders resa till Afrika. Hon besökte flera länder och jobbade som djurskötare i Namibia och fick ta hand om lejon och babianer. Hon arbetade också på ett barnhem under en period.

När hon väl kom hem till Kinna i april 2011 kände hon direkt att hon ville i väg igen.

– Jag blev rastlös. Jag tänkte, att varför inte ta tillfället i akt nu när jag ändå har tid att göra olika saker?

HON GOOGLEDE OCH hittade en svensk kvinna på Island som drev en hästfarm som behövde hjälp direkt. Och en knapp vecka senare var Johanna på plats på Island i början av maj 2011.

– Då kom jag precis i lammnings-säsongen och på farmen fanns en massa får som skulle ha lamm. Så jag fick hjälpa till med att förlösa lamm efter lamm, det första jag gjorde, berättar Johanna.

Efter ett halvår på den farmen blev hon rekryterad till en hästuppfödare i Norge, men längtade

HÄSTFRÄLST. Johanna Kärrbrand vill helst stanna på Island och träna hästar. De har det bäst där och är lätta att jobba med.

Johannas 8 månader gamla fårhundsvälp hjälper till.

Bild: HELLE LYRSTRAND LARSSEN

tillbaka till Island och fick jobb på den farm där hon jobbar nu.

Det gör hon tillsammans med sin brittiske sambo James Faulker som är brittisk mästare i tölt, det slags snabba skrittstil som är typisk för just islandshästar.

JOHANNA OCH JAMES börjar sitt arbete klockan åtta på morgonen. Då skickar hon och en kollega upp de tre små kvicka isländska fårhundarna på hedarna för att jaga hem hästarna in i hagen. Den lilla valpen får än så länge stanna hemma.

Väl inne i hagen betar Johanna av häst efter häst. Någon häst kan vara helt ny och måste lära sig att bära sadel. En annan häst är tävlingshäst och behöver lära sig bättre travteknik, till exempel.

Och Johanna tar hand om dem alla.

Då och då får hon hjälpa till på det de kallar turridningen, alltså turister som kommer för att få rida

”Jag lever ett liv här, som jag har svårt att finna någon annanstans”

ut några timmar. Och samtidigt blir hon själv hela tiden en bättre och bättre ryttare.

– Hon vann senaste tävlingen, ropar James stolt när han går förbi. James är professionell hästränare och jobbar på farmen i Gauksmyri han också. James åker

flera gånger om året till Sverige för att träna hästar och ryttare. Han och Johanna har börjat titta på farmer i Sverige och funderar på att flytta.

– Men vi har tudelade känslor inför det, det skulle vara jättekonstigt att åka hem, säger Johanna. Jag älskar det här livet, och det har utvecklats till en livsstil.

Det är lätt att förstå Johanna. Livet här ute på hedarna med hästarna måste vara mycket annorlunda jämfört med livet hemma i Kinna.

VID TVÅ TILLFÄLLEN har hon fått vara med och hämta hem fåren inför hösten. Om det blir för sent så kan fåren dö för att de blir insnöade och inte hittar något att äta. Förra

hösten missade man en tidig köldknäpp tidigt i september och tiotusentals får dog.

Förra året var Johanna med och fångade in en flock får. De red i fem dagar, i upp till 16 timmar på raken, med hundar som sedan hjälpte till att valla hem fåren.

– I år kunde jag inte, jag blev tvungen att jobba, säger Johanna, med en liten besvikelse i rösten.

HÄSTARNA HAR DET allra bäst här på Island, tycker Johanna. Och de är lättare att träna.

– De är uppvuxna på och lever ute på hedarna i stora flockar. Det gör att de redan har anpassats in i en grupp och är vana vid att respektera sin ledare. När man som tränare kommer in så får de auto-

matiskt respekt även för dig.

Klockan börjar närma sig sen eftermiddag. Johanna och James ropar på de kvicka hundarna som skällande jagar ut alla hästar från hagen och upp på hedarna, för natten. Johanna och James sätter sig i den fyrhjulsdrivna bilen, de är bortbjudna på middag och börjar få bråttom. Genast kommer den lilla valpen springande och hoppar upp i Johannas knä.

– Jag har lärt mig väldigt mycket här, ja jag skulle nog säga att jag lär mig något varenda dag, säger Johanna, och så åker de iväg i bilen.

MINNESORD

Gerd Ivarsson

Gerd Ivarsson avled den 1 augusti 2013, endast 54 år gammal. Hon sörjs närmast av sin make Bruno Eriksson samt syster Gunnel Ivarsson och bror Thomas Ivarsson med familjer.

Gerd arbetade under mer än 30 års tid vid Odontologiska institutionens röntgenavdelning. Hon kom dit som nyutbildad fotograf, men kom efter hand att hjälpa till med de flesta av de uppgifter som en utbildnings- och forskningsinstitution arbetar med. På egen hand lärde hon sig att till fullo bemästra olika datorprogram för framställning av undervisningsmaterial och sådana som krävdes för avdelningens forskning. Många lärare och forskare har henne att tacka för förnämliga illustrationer och animationer, proffsigt fotografiskt arbete och hjälp med bearbetning och presentation av statistiska data. Hon gav också avdelningens avhandlingar en grafisk form och såg till att allt blev klart inför tryckning.

HENNES ARBETSKAPACITET VAR beundransvärd, hennes intellekt avundsvärd och hennes minne guld värt. En vagt framkastad idé om hur data möjligen skulle kunna presenteras kunde dagen därpå ha resulterat i ett fixt och färdigt, elegant resultat. Ingen förstod riktigt hur hon hann med allt. Det är ingen överdrift att säga att förtjänsten för en omfattande produktion av såväl läromedel som forskningsresultat vid avdelningen till inte så liten del tillfaller Gerd. Hon var också spindeln i nätet i avdelningens arbete med uppdragsforskning och höll kontakten med företagen på ett mycket uppskattat sätt.

Gerds arbetskapacitet var viktig för avdelningen, men ännu viktigare var hennes moraliska hållning, hennes ständigt goda humör och, inte minst, hennes underfundiga humor. Några väl valda ord, framsagda vid precis rätt valt tillfälle, kunde få alla på gott humör. Hennes humor gick aldrig ut över andra och inga onda ord kom någonsin över hennes läppar. Efter 30 tjänstår på ett universitet erhåller man utmärkelsen ”För nit och redlighet i rikets tjänst”. Gerd mottog sålunda denna guldmedalj nyligen – och skulle någon vara förtjänt av en guldmedalj, så var det hon.

ETT MEDFÖTT MEDICINSKT problem gjorde att hon, knappt 44 år gammal, fick genomgå en hjärt- och lungtransplantation. För många kom det nog som en överraskning att Gerd inte mätte bra. Gerd hördes ju aldrig klaga över sin hälsa. Efter genomgången operation var Gerd snart tillbaka i arbete igen, lika arbetsam, noggrann och glad som förut. Drygt tio år senare kunde man ana att allt inte längre stod rätt till, men på frågan ”Hur mår du?” svarade Gerd, som alltid, ”Bra, tack”.

Så länge hon orkade kom Gerd till arbetet, alltid lika angelägen om att göra ett bra arbete och alltid lika inspirerande för sin omgivning. Få ord passar bättre på Gerd än uttrycket En vardagslivets hjälte. Det är inte alla förunnat att ha fått påverka och hjälpa så många människor genom sitt sätt att vara och verka.

Vi är många som saknar Gerd och som tackar henne för vad hon hann ge oss under sitt allt för korta liv. Vi vet att hon nu, som i livet, hör till de finaste av alla änglar. Vi saknar henne så oerhört mycket.

Hans-Göran Gröndahl, Professor emeritus, samt nuvarande kollegor **Agneta Lith**, **Annika Ekestubbe**, **Eva Frantzi**, **Margareta Ahlqwist** på avdelningen för oral och maxillofacial radiologi, institutionen för odontologi, Sahlgrenska akademien, Göteborgs universitet

Lappkast i livet

En del människor tar mod till sig och byter spår i livet. Känner du någon som tagit språnget mot något helt nytt och är värd ett porträtt i GP? Skriv och tipsa oss.

Regler för minnesord

Vi vill veta den avlidnes ålder, hemort och närmast anhöriga samt skribentens kontaktuppgifter. Texten bör vara högst 2 500 tecken inklusive mellanslag. Vi förbehåller oss rätten att korta och redigera den.

Mitt livs kärlek

Kanske är det personen du lever med i dag, kanske din ungdomskärlek? Eller grabben i bloggen bredvid. Du bestämmer. Skriv max 1500 tecken om ditt livs kärlek. Mejla med en jpe-bild till namn@gp.se Vi väljer ut och publicerar ett urval.